

Sygn. akt II PK 217/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa S. G.

przeciwko A. H.

o odszkodowanie i wynagrodzenie oraz wydanie świadectwa pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 czerwca 2017 r.,
skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 26 listopada 2015 r., sygn. akt VII Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 26 listopada 2015 r., VII Pa [...] Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację A.H. (pozwany) wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 31 sierpnia 2015 r., IV P [...] zasądającego S. G. (powód) kwotę 9.450 zł tytułem wynagrodzenia i kwotę 11.340 zł tytułem odszkodowania oraz nakazującego wydanie powodowi świadectwa pracy.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł pozwany, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, tj. czy przepis art. 13 § 1 k.s.h. nie tworzy z zespołu osób, które w różnym czasie i w różnych sprawach działały w imieniu spółki, kolektywu odpowiedzialnego solidarnie wraz ze spółką za wszystkie jej zobowiązania, czy też przepis ten z natury rzeczy

dotyczy tylko zobowiązań wynikających z czynności prawnych i za dane zobowiązanie odpowiadają tylko osoby, które czynnie uczestniczyły w imieniu spółki w zaciąganiu tego zobowiązania, a podstawy tej solidarności należy rozpatrywać dla każdego zobowiązania spółki oddzielnie? Pozwany podniósł także, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w niniejszej sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. oraz oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.)), co wymaga na wstępie uwagi o charakterze porządkującym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że jednocześnie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania występującymi w sprawie wątpliwościami prawnymi (zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów) generalnie wyklucza możliwość oczywistej zasadności skargi (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2013 r., I UK 291/13, LEX nr 1430990 oraz z 20 marca 2014 r., I CSK 343/13, LEX nr 1523355).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, należy zauważyć, że w judykaturze przyjmuje się, że oczywista zasadność skargi, zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby pogłębionej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że doszło do kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 grudnia 2013 r., III SK 19/13, LEX nr 1402642 oraz z 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, LEX nr 1621619), a przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, LEX nr 560577 oraz z 20 marca 2014 r., I CSK 18/14, LEX 1522063). Nie zwalnia to skarżącego z przedstawienia odrębnego wyводу jurydycznego, potwierdzającego tezę o oczywistej zasadności skargi. Pozwany natomiast ograniczył się zaledwie do podniesienia w *petitum*

skargi tej przesłanki, bez wykazania w czym dopatruje się oczywistego naruszenia przepisów.

Przechodząc do oceny sformułowanego przez pozwanego zagadnienia prawnego Sąd Najwyższy stwierdza, że nie można uznać, iż uzasadnia ono potrzebę rozpoznania jego skargi, gdyż przedstawiony przez pozwanego problem został skonstruowany z pominięciem okoliczności faktycznych będących przedmiotem ustaleń Sądu drugiej instancji, z których jednoznacznie wynika, że pozwany w okresie, za który powód żąda wynagrodzenia za pracę i odszkodowania, pełnił funkcję prezesa spółki w organizacji. Co więc za tym idzie ponosi on odpowiedzialność solidarną za zobowiązania spółki zaciągnięte w tym okresie. Nie ma zatem publicznoprawnych powodów dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania celem rozstrzygnięcia problemu prawnego sformułowanego przez pełnomocnika pozwanego.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.